

Спеціальні розділи математики-2. Чисельні методи

Лабораторна робота № 5 Розв’язання нелінійних рівнянь

Зміст

1 Теоретичні відомості	2
2 Завдання	4
3 Варіанти завдань	4
4 Вимоги до звіту	5

1 Теоретичні відомості

Знаходження коренів рівнянь за допомогою чисельних методів складається з двох етапів:

- 1) Відокремлення коренів: знаходження сукупності проміжків, кожен з яких містить один з коренів рівняння.
- 2) Уточнення коренів: знаходження приблизного значення коренів із заданою точністю ε .

Розглядається рівняння

$$f(x)=0, \quad (1)$$

де $f(x) = P_n(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0 = 0$, та $a_n > 0$, для якого потрібно знайти його дійсні корені x^* .

Перший етап виконується із використанням теорем, які допомагають виділити межі розташування додатніх та від'ємних коренів та знайти проміжки, що містять ці корені.

Теорема про границі усіх (комплексних) коренів рівняння.

Нехай $A = \max |a_i|, i=0, \dots, n-1$; $B = \max |a_i|, i=1, \dots, n$.

Тоді всі (комплексні) корені рівняння (1) лежать у кільці

$$\frac{|a_0|}{B + |a_0|} \leq |x^*| \leq \frac{|a_n| + A}{|a_n|}$$

Теорема про верхню межу додатніх коренів.

Нехай $A = \max_i |a_i|, a_i < 0$;

$$m = \max i : a_i < 0.$$

Тоді $R = 1 + \sqrt[n-m]{\frac{A}{a_n}}$ - верхня межа додатних коренів :

$$\forall x^* \leq R, f(x^*) = 0.$$

Цю ж теорему можна застосувати для визначення нижньої межі додатніх коренів

заміною $x := \frac{1}{y}$; тоді $\forall x^* \geq \frac{1}{R_y}$. Заміна знаку $x := -$ у дозволяє обмежити від'ємні корені.

Теорема (теорема Гюа про необхідну умову дійсності всіх коренів алгебраїчного рівняння).

Якщо алгебраїчне рівняння (1) має дійсні коефіцієнти та всі його корені є дійсними, то квадрат кожного некрайнього коефіцієнта більше добутку двох його сусідніх коефіцієнтів, тобто виконуються нерівності

$$a_k^2 > a_{k-1} \cdot a_{k+1} \quad (k = 1, 2, \dots, n-1).$$

Наслідок (про наявність комплексних коренів). Якщо при якому-небудь k виконано нерівність

$$a_k^2 \leq a_{k-1} \cdot a_{k+1},$$

то рівняння (1) має принаймні одну пару комплексних коренів.

Теорема Штурма про чередування коренів.

Нехай $f(x) = P_n(x)$ – поліном без кратних коренів. Утворимо послідовність многочленів:

$$f_0 = f(x);$$

$$f_1 = f'(x);$$

$$f_{i+1} = -[f_i \bmod f_1], \quad i=1, \dots, n-1$$

– кожен наступний многочлен є залишком від ділення двох попередніх многочленів, взятим з протилежним знаком.

Стверджується, що кількість дійсних коренів полінома $f_0(x)$ на довільному відрізку $[a; b]$ дорівнює різниці між кількістю змін знаку у цій послідовності при $x = a$ та $x = b$.

Другий етап передбачає застосування одного з нижченаведених методів до кожного з проміжків, отриманих на першому етапі.

Метод бісекції

Дано: кінці інтервалу **a** та **b**, точність ε . На кожному кроці інтервал ділять навпіл:

$$c := (a + b) / 2,$$

та залишають той підінтервал, до якого належить корінь.

Метод хорд

Вхідні дані аналогічні тим, що використовуються методом бісекції. Проводиться січна до графіку функції. Точкою перетину її з віссю абсцис ділять інтервал:

$$c := (a * f(b) - b * f(a)) / (f(b) - f(a)),$$

та залишають той підінтервал, до якого належить корінь.

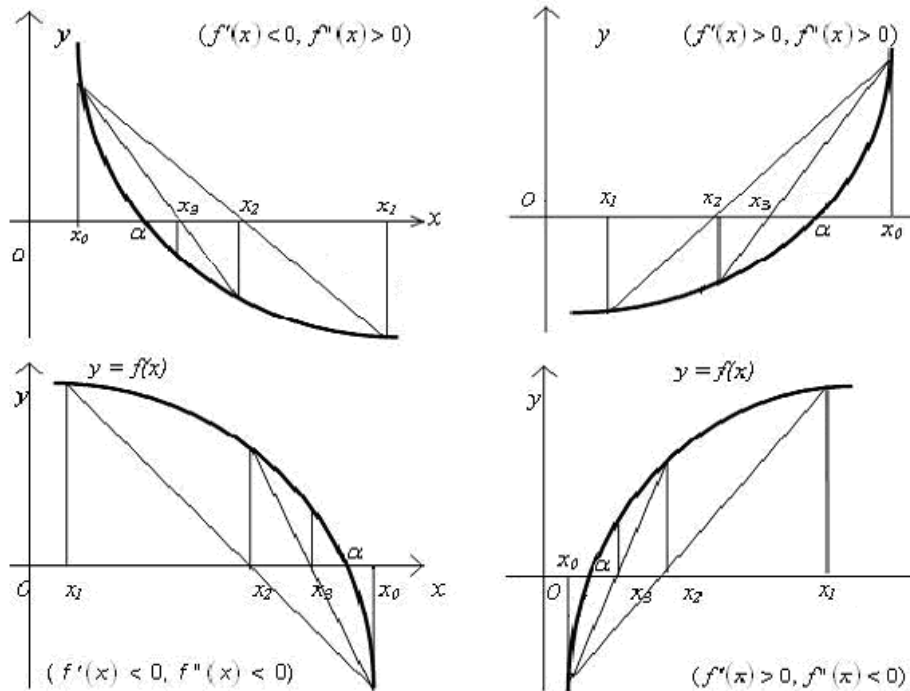

Рис.1. Графічна інтерпретація методу хорд.

Метод Ньютона (дотичних)

Дано: початкове наближення x_0 та точність ε . Проводять дотичні до графіку функції, що дає формулу

$$x_{k+1} := x_k - f(x_k) / f'(x_k).$$

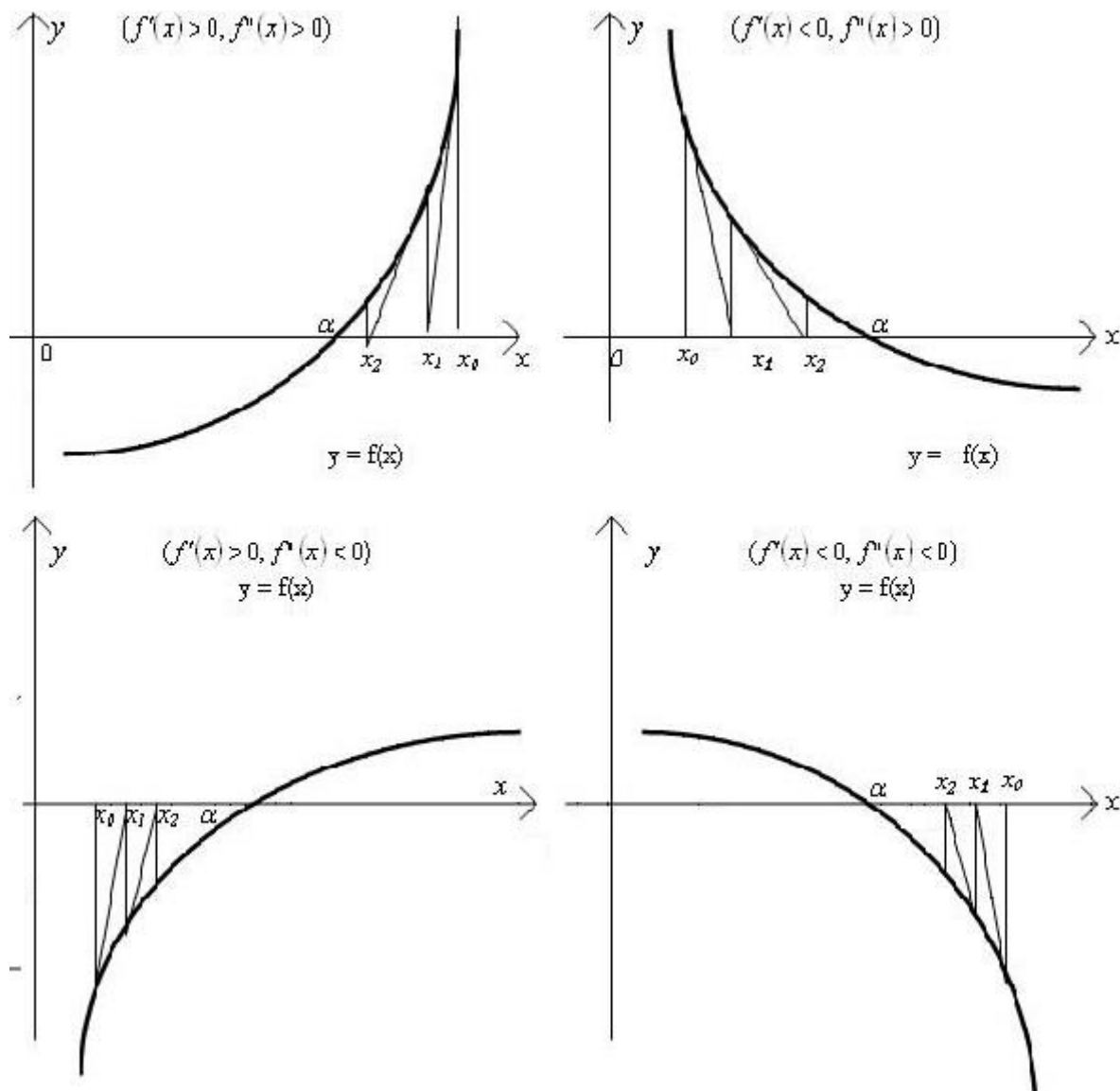

Рис.2. Графічна інтерпретація методу дотичних.

Перевірка існування кореня на відрізку $[a, b]$ здійснюється так:
 корінь належить відрізку, якщо $f(a) \cdot f(b) < 0$,
 якщо $f(a) \cdot f(b) > 0$, то відрізок не містить коренів.

2 Завдання

1. **Допрограмовий етап:** визначити кількість дійсних коренів рівняння, відокремити корені рівняння (письмово) (див. теореми про верхню та нижню границі, Гюа, метод поліномів Штурма). Результатом є висновок: перший корінь належить проміжку [...], другий корінь належить проміжку [...] і т.д.

2. **Програмний етап:** уточнити корені рівняння:

- 2.1. методом бісекції;
- 2.2. методом хорд;
- 2.3. методом Ньютона (дотичних).

Критерієм закінчення ітераційного процесу мають бути нерівності:

- для методу бісекції (інтервальний метод; a та b - кінці інтервалу)

$$|b - a| < \varepsilon \text{ та } |f(x_k)| < \varepsilon$$

- для методів хорд та дотичних

$$|x_k - x_{k-1}| < \varepsilon \text{ та } |f(x_k)| < \varepsilon.$$

3. Порівняти отримані результати, зробити висновки, який метод приводить до меншої кількості ітерацій і чим це зумовлено.

3 Варіанти завдань

Номер варіанту – це молодша цифра порядкового номеру у списку групи. Параметр k – це молодша цифра номера групи. Параметр α – старша цифра порядкового номеру у списку групи.

Вигляд рівняння:

$$a_5(1+\alpha)x^5 + a_4x^4 + a_3x^3 + a_2x^2 + a_1x^1 + k a_0 = 0.$$

Примітка 1: поліноми, що розглядаються в даній роботі, обов'язково повинні містити дійсні корені.

Таблиця 1. Варіанти завдань

№ вар.	Коефіцієнти поліному					
	a_5	a_4	a_3	a_2	a_1	a_0
1	1	-2	-4	0	2	1
2	1	-3	0	7	0	-3
3	0	1	-3	1	-2	-2
4	0	-1	3	0	-2	1
5	2	-3	-1	0	0	3
6	0	0	2	-4	-1	1
7	2	-3	1	2	-4	1
8	1	0	0	3	-2	-1
9	0	1	-2	-9	-3	-1
10	0	-2	1	5	-2	1

4 Вимоги до звіту

Звіт має містити:

- постановку задачі у вигляді вихідного рівняння;
- виконання допрограмового етапу, результатом якого повинні бути проміжки, щодо яких проводиться уточнення;
- розв'язок уточнення коренів за методами бісекції, хорд, дотичних у Mathcad;
- висновки;
- лістинг програми (вхідними даними для цієї програми є координати проміжків $[a_i, b_i]$ та коефіцієнти поліному).

Примітка 2: при виконанні лабораторних робіт потрібно намагатися створювати універсальні процедури, які можуть бути використані для нелінійних рівнянь будь-якого порядку. Методи рекомендовано реалізувати у вигляді методів класу (об'єкту) «поліном», або у вигляді процедури, до якої передаються

- посилання на функцію, корінь якої потрібно знайти,
- межі інтервалу, до якого належить корінь, та точність, з якою треба його знайти.